

- ile decyzji dla jednego podatnika? – Aleksander Jarosz (podatekodnieruchomosci.com)

Wyrok NSA z 2 grudnia 2022 r., III FSK 1289/21

Dopuszczalne prawnie jest wydanie przez ten sam organ kilku decyzji w podatku od nieruchomości w stosunku do jednego podatnika, a obejmujących różne działki położone na terenie jego własności. Skoro tak, to tym bardziej brak jest przeszkód do wydania w stosunku do tego podatnika osobno decyzji określającej wysokość podatku od nieruchomości dla jednej działki należącej do niego i decyzji dotyczącej innej działki, a ustalającej łączne zobowiązanie pieniężne.

Najważniejsze fragmenty uzasadnienia wyroku

Skarżący sformułowanym wyżej zarzutem zmierza do zakwestionowania możliwości wydania przez organ decyzji w sprawie podatku od nieruchomości przy uprzednim wydaniu decyzji ustalającej łączne zobowiązanie pieniężne.

Według Naczelnego Sądu Administracyjnego, oczywistym wydaje się fakt, iż sytuacja dotycząca opodatkowania może ulec zmianie w trakcie trwania roku podatkowego, zatem nie jest możliwe ustalenie jednego zobowiązania podatkowego. Prawdłowo sąd pierwszej instancji stwierdził, iż przepisy u.p.o.l. nie nakładają obowiązku objęcia jedną informacją wszystkich przedmiotów opodatkowania należących do jednego podatnika. To bowiem do niego należy wybór, czy złoży jedną czy więcej deklaracji. W stosunku do podatnika podatku od nieruchomości może zostać wydanych kilka decyzji dotyczących poszczególnych przedmiotów opodatkowania. W konsekwencji należy przyjąć, że dopuszczalne prawnie jest wydanie przez ten sam organ kilku decyzji w podatku od nieruchomości w stosunku do jednego podatnika a obejmujących różne działki położone na terenie jego własności. Skoro tak, to tym bardziej brak jest przeszkód do wydania w stosunku do tego podatnika osobno decyzji określającej wysokość podatku od nieruchomości dla jednej działki należącej do niego i decyzji dotyczącej innej działki a ustalającej łączne zobowiązanie pieniężne.

Wyroki powiązane

wyrok NSA z dnia 11 kwietnia 2013 r., sygn. akt II FSK 1537/11
wyrok WSA we Wrocławiu z dnia 25 lutego 2019 r., sygn. akt I SA/Wr 1157/18
wyrok WSA w Krakowie z dnia 19 września 2017 r., sygn. akt I SA/Kr 444/17
wyrok WSA w Gliwicach z dnia 16 czerwca 2020 r., sygn. akt I SA/Gl 1475/19
wyrok WSA w Lublinie z dnia 1 października 2019 r., sygn. akt I SA/Lu 224/19

Przepisy

Ustawa z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (t.j. Dz.U. z 2022 r. poz. 2651)

Art. 4. Obowiązkiem podatkowym jest wynikająca z ustaw podatkowych nieskonkretyzowana powinność przymusowego świadczenia pieniężnego w związku z zaistnieniem zdarzenia określonego w tych ustawach.

Art. 5. Zobowiązaniem podatkowym jest wynikające z obowiązku podatkowego zobowiązanie podatnika do zapłacenia na rzecz Skarbu Państwa, województwa, powiatu albo gminy podatku w wysokości, w terminie oraz w miejscu określonych w przepisach prawa podatkowego.

Art. 6. Podatkiem jest publicznoprawne, nieodpłatne, przymusowe oraz bezzwrotne świadczenie pieniężne na rzecz Skarbu Państwa, województwa, powiatu lub gminy, wynikające z ustawy podatkowej.

Art. 21 § 1. Zobowiązanie podatkowe powstaje z dniem:

2) doręczenia decyzji organu podatkowego, ustalającej wysokość tego zobowiązania.

§ 5. Jeżeli przepisy prawa podatkowego nakładają na podatnika obowiązek złożenia deklaracji, wysokość zobowiązania podatkowego, o którym mowa w § 1 pkt 2, ustala się zgodnie z danymi zawartymi w deklaracji, chyba że przepisy szczególne przewidują inny sposób ustalenia wysokości zobowiązania podatkowego albo w toku postępowania podatkowego stwierdzono, że dane zawarte w deklaracji, mogące mieć wpływ na wysokość zobowiązania podatkowego, są niezgodne ze stanem faktycznym.

Art. 254 § 1. Decyzja ostateczna, ustalająca lub określająca wysokość zobowiązania podatkowego na dany okres, może być zmieniona przez organ podatkowy, który ją wydał, jeżeli po jej doręczeniu nastąpiła zmiana okoliczności faktycznych mających wpływ na ustalenie lub określenie wysokości zobowiązania, a skutki wystąpienia tych okoliczności zostały uregulowane w przepisach prawa podatkowego obowiązujących w dniu wydania decyzji.

§ 2. Zmiana decyzji ostatecznej może dotyczyć tylko okresu, za który ustalono lub określono wysokość zobowiązania podatkowego.

Ustawa z dnia 15 listopada 1984 r. o podatku rolnym (t.j. Dz.U. z 2020 r., poz. 333)

Art. 6a

4. Jeżeli w ciągu roku podatkowego grunty gospodarstwa rolnego zostały zajęte na prowadzenie innej działalności gospodarczej niż działalność rolnicza lub po zaprzestaniu prowadzenia tej działalności przywrócono na tych gruntach działalność rolniczą albo z innych powodów ich powierzchnia uległa zmniejszeniu lub zwiększeniu, kwota należnego podatku rolnego ulega obniżeniu lub podwyższeniu, poczynając od pierwszego dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym nastąpiła ta zmiana.

5. Osoby fizyczne, z zastrzeżeniem ust. 10, są obowiązane złożyć właściwemu organowi podatkowemu informacje o gruntach, sporządzone na formularzach według ustalonego wzoru, w terminie 14 dni od dnia zaistnienia okoliczności uzasadniających powstanie albo wygaśnięcie obowiązku podatkowego w zakresie podatku rolnego, lub o zaistnieniu zmian, o których mowa w ust. 4.

6. Podatek rolny na rok podatkowy od osób fizycznych, z zastrzeżeniem ust. 10, ustala, w drodze decyzji, organ podatkowy właściwy ze względu na miejsce położenia gruntów. Podatek jest płatny w ratach proporcjonalnych do czasu trwania obowiązku podatkowego w terminach do dnia 15 marca, 15 maja, 15 września i 15 listopada roku podatkowego.

7. Jeżeli w ciągu roku podatkowego nastąpiło wygaśnięcie obowiązku podatkowego w podatku rolnym lub zaistniały zmiany, o których mowa w ust. 4, organ podatkowy dokonuje zmiany decyzji, którą ustalono ten podatek.

Art. 6c.

1. Osobom fizycznym, na których ciąży obowiązek podatkowy w zakresie podatku rolnego oraz jednocześnie w zakresie podatku od nieruchomości lub podatku leśnego dotyczący przedmiotów opodatkowania położonych na terenie tej samej gminy, wysokość należnego zobowiązania podatkowego pobieranego w formie łącznego zobowiązania pieniężnego ustala organ podatkowy w jednej decyzji (nakazie płatniczym), z zastrzeżeniem ust. 2. Przepisy art. 6a ust. 6a i 10a stosuje się odpowiednio.

Ustawa z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (t.j. Dz. U. z 2023 r. poz. 70)

Art. 6.

1. Obowiązek podatkowy powstaje od pierwszego dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym powstały okoliczności uzasadniające powstanie tego obowiązku.

3. Jeżeli w trakcie roku podatkowego zaistniało zdarzenie mające wpływ na wysokość opodatkowania w tym roku, a w szczególności zmiana sposobu wykorzystywania przedmiotu opodatkowania lub jego części, podatek ulega obniżeniu lub podwyższeniu, poczynając od pierwszego dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym nastąpiło to zdarzenie.

6. Osoby fizyczne, z zastrzeżeniem ust. 11, są obowiązane złożyć właściwemu organowi podatkowemu informację o nieruchomościach i obiektach budowlanych, sporządzoną na formularzu według ustalonego wzoru, w terminie 14 dni od dnia wystąpienia okoliczności uzasadniających powstanie albo wygaśnięcie obowiązku podatkowego w zakresie podatku od nieruchomości lub od dnia zaistnienia zdarzenia, o którym mowa w ust. 3.

7. Podatek od nieruchomości na rok podatkowy od osób fizycznych, z zastrzeżeniem ust. 11, ustala w drodze decyzji organ podatkowy właściwy ze względu na miejsce położenia przedmiotów opodatkowania. Podatek jest płatny w ratach proporcjonalnych do czasu trwania obowiązku podatkowego, w terminach: do dnia 15 marca, 15 maja, 15 września i 15 listopada roku podatkowego.

8. Jeżeli w ciągu roku podatkowego nastąpiło wygaśnięcie obowiązku podatkowego w zakresie podatku od nieruchomości lub zaistniało zdarzenie, o którym mowa w ust. 3, organ podatkowy dokonuje zmiany decyzji, którą ustalono ten podatek.

Główne problemy

1. Liczba zobowiązań podatkowych podatnika na terenie jednej gminy.
2. Czy wydanie decyzji dotyczącej łącznego zobowiązania podatkowego jest obligatoryjne czy fakultatywne?
3. Czy sposób sformułowania rozstrzygnięcia decyzji ustalającej może mieć wpływ na możliwość wydania odrębnej decyzji?
4. Czy liczba i zakres złożonych informacji może determinować zakres prowadzonego postępowania ustalającego lub określającego wysokość zobowiązania podatkowego?
5. Możliwość wydania kilku decyzji dla jednego podatnika – kryteria.